

Publicerad 2016-02-29 23:03 av Projekt överleva

Den jag har blivit

29. Det är inte jag längre. Jag ser mig i spegeln och ser ingenting.
Alla röster som äter upp mig inifrån. De är snart här nu. Snart tar dem mig.
Snart finns jag inte kvar. Allt försvinner. Jag försvinner. Sjunker bort. In i mig själv.

Jag har gått sönder. Trasig. Förstörd. Krossad. Bruten.
Jag har gått sönder. Inifrån och utifrån.
Det är som att allt bara stängs av. Inga känslor. Inga tankar.
Jag är noll. Ingen. Jag känner ingenting. Är ingenting.
Finns inte.

Jag kommer aldrig bli jag igen.
För jag är borta.
Kvar finns en tomhet.

En trasig tomhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Projekt överleva med Poeter.se id #64764 innehar upphovsrätten